

Tanrının adila

YUNUS EMRE

Bir ay gördüm bu gece
Kamu burçlardan yüce
Esrüttü gönlüm canım
Bilmezem hâlim nice
Ol ayin Şûlesinden
Âlem münevver olur
Gönlümdeki çeragi
Nur etti ulu Hoca
Nur Muhammed nurudur
Halillulah sirridir
Sanasin km açıldı
Uçmaktan bir derîçe
Müddei bizi görmez
Gözüne girersenüz
Gerek yüz kerre varsin
Kâbe'ye ulu Hacca
Âşıkların sözünden
Kan yaş akar gözünden
Bülbüller söyleşicek
Nöbet gelmez dürraca
Kuru agca niderler
kesip oda yakarlar
Her kim âşik olmadı
Benzer kuru agaca
Yunus'u öven övsün

Sövenler dahi sövsün
Aşk ile yola geldik
Yatalım erte gece
YUNUS EMRE
Vuslat halin söyleşirim
Vuslat halin bilenlere
Yedi türlü nişan gerek
Hakikate erenlere
Yedisinden birisi kim
Eksik olursa olmaya
Bir nesne eksik gerekmez
Bu sarp yola varanlara
Evvel nişani budürür
Yermeye cümle milleti
Yerenler yerini kildi
Nesne degmez yerenlere
İkinci nişani budur
Ki nefsini semirtmeye
zihnâr siz ondan olmayın
Nefsine kul olanlara
Üçüncü nişani budur
Cümle heveslerden geçe
Hevesler eri yolda kor
Erişmez yol varanlara
Dördüncü nişani oldur
Dünyadan münezzeh ola
Dünya sen sayru eyler
Kul kavgusu saranlara
Yunus yedi nişan dedi
Evet üçüncü gizledi
Onu dahi deyiverem
Gelip halvet edenlere
YUNUS EMRE
Kimse doymaz bu nazara
Aşk ile kim pençe vura
Bu nazara karşı duran
Hânümânin garka vere

çün elini aşka vura
Aşk oduna kimdir dura
Gök yüzünde melaïke
Aşk onu indire yere
Abdestimiz namazımız
Dogruluktur tâatımız
Aşk iledir kametimiz
safimizi kim ayıra
Mescid medrese oldugu
hep cemaat kilindigi
Halayik saf saf durdugu
Aşk şükranesidir zere
Gör Hârut Mârut ne idi
Hazrette ferîşte idi
Nasibin aşka aldirip
Makamin Zühre'ye vara
İçimde yanar aşk odu
Gönlümde onun hasreti
Aşk odunun tütününden
Yunus'un benzi sarara

YUNUS EMRE

Bir söz diyeyim sana
Dinle canin var ise
Kem tama'lik eyleme
Aklin sana yâr ise
Mânîde söylemişler
Kardeşten yâr yegrekdir
Evlâttan dahi tatli
Eger dogru yâr ise
Gördün ki yâr egridir
Nen var ise ver kurtul
Uslulardan öğüttür
İşittigin var ise
Ekmek yiyip tuz basmak
Ol namerdler işidir
Ekmek onu komaya
Tuzun hakki var ise

**İyilik erin yâridir
Ölünce cennet yeridir
Senden sana söylenir
Ne dirligin var ise
Yunus miskin delidir
Hem sözünden bellidir
Ayıplaman yarenler
Eksikliği var ise
YUNUS EMRE
İçime bir dert oldu
Diyeyim dervişlere
Dervişlerin kademi**

**Kutludur her işlere
her kimin derdi vardır
Derman isteyü gider
Benim dermanım sensin
Bağrımdaki başlara
Aştan dersin alırsın
Hem sen iyi bilirsin
Nasil revâ görürsün
Hizmeti dervişlere
Aşkinin cefasından
Gece gündüz aglarım
Akan pınar benzemez
Gözden akan yaşlara
Canı tuzak kuralım
Aş girer belki ele
Aşki nasıl avlarlar
Soralım tutmuşlara**

Şöyle havaî gelür
Tuzak ilmin kim bilür
Nice tuzak kurali m
Bu konmayan kuşlara
Yunus gönlün alani
Sen kime söyleyesün
Sora isen sor imdi
Sen onu bulmuşlara
YUNUS EMRE

Dünyaya magrur kişi
Tevbeye gel tevbeye
Uçmadan ömür kuşu
Tevbeye gel tevbeye
Ey halk içinde ulu
Nefsinin olmuş kulu
Sen işit yaman huylu
Tevbeye gel tevbeye
Sakalina sen bir bak
Kara iken oldu ak
Fâni dünya kurdu tak
Tevbeye gel tevbeye
Ulu kiyamet kopa
Düz ola dere tepe
Nicesi yoldan sapa
Tevbeye gel tevbeye
Uça gide dahi can
Kuru kala dahi ten
Miskin Yunus dahi sen
Tevbeye gel tevbeye
YUNUS EMRE

Zinhâr gönül evinde
Tutma yaman endişe
Berikiyçün kuyu kazan
Âkibet kendi düşe
Kendüne yaramazi
Berikine sunan ol
Adi müslüman anin

Kendi benzer keřiře
Komadigin nesneyi
Sen sakın g t rmegil
Komadigin götürmek
D ř re yatlı iře
Yarin Hak d d rini
G rmeyecek    kişi
Bir dek i, bir kovucu
Biri gammazdır beře
Yunus'tan bir nasihat
Tutan yaman olmaya
Bil ki iyi söz ile
Her bir iře gelir
YUNUS EMRE
Miskinlik ile gelsin
Kimde erlik var ise
Merdivenden iterler
Yüksekten bakar ise
Gönül yüksekte gezer
D ima yoldan azar
Diř yüksekte gezer
Içinde ne var ise
Sagır iřitmez sözü
Gece sanır gündüzü
Kördür münkirin gözü
Âlem münevver
Aksakkallı bir hoca
Bilemez h li nice
Emek vermesin hacce
Bir gönül yıkar ise
Gönül  alab'in tahti
 alab gönüle bakti
İki cihan bedbahti
Kim gönül yıkar ise
Bildik gelenler geçmiř
Konanlar geri g  m ř
Aşkin şarabini içmiř

Kim mânâ duyar ise
Sen sana ne sanırsan
Ayruga da onu san
Dört kitabın mânâsi
Budur eger var ise
Az söz erin yüküdür
Cok söz hayvan yüküdür
Bilene bu söz yeter
Sende cevher var ise
Yunus yoldan azmasın
Yüksek yerde durmasın
Sinle sirat görmesin
Sevdigi dîdar ise
YUNUS EMRE
Var dert ile yan yürü
Dermana erişince
Sidk ile kulluk eyle
Sultana erişince
Bir yerde karar etme
Sular gibi seyreyle
Alçak yere akar su
Ummana erişince
Eyyub gibi sabreyle
Yâkub gibi çok agla
Yusuf gibi sen dahi
Kenan'a erişince
şöyle hor ve hakîr ol
Tâ sen Halîl olasin
Mecnûn gibi hem dahî
Leylâ'ya erişince
Yunus sen bu cevheri
Neden verdin nâdâna
Yolunda neler çektin
Ol güne erişince
YUNUS EMRE
Ben bunda durur degilim
Dost katına varmayınca

Tasadan gönlüm açılmaz
Dost yüzünü görmeyince
Yâre ben Eyyub degilim
Bunca derde sabredeyim
Şu denli dert ile yanam
Tâ derman ele girince
Yâre ben Yâkub degilim
Aglamaktan kör olası
Aglamak bana yaraşır
Ta Yusuf'umu bulunca
Yâre ben Yusuf degilim
Bezirgânlara kul olam
Şu denli kulluk eyleyem
Misir'a sultan olunca
Abdürrezzak'i gör netti
Palas giyip hincir güttü
Dogru yolu terk eyledi
Tâ mâşuk ele girince
Ey bana ta'n edenler
Bu aşka haram diyenler
Ey Yunus fâsik olmak yeg
Tâ mâşuk ele girince

YUNUS EMRE

Bu dünyanın misali
Benzer bir degirmene
Gaflet onun sepeti
Bu halk orda öğüne
Dünya bir degirmendir
O Mevlâ'ya fermanidir
Azrâil'dir demişler
O unu ögüdene
Bu âlem bir oluktur
Hak varligi çarh eli
Carhi çarha benzetmiş
şükr onu benzetene
Ondan ol çarhin yeri
Ol oluktan ileri

Endîşendir bulaşık
Kayguyla perişana
Ey Yunus sen güvenme
Sözler söylerim deyu
Nice bilenler vardır
El var elin üstüne
YUNUS EMRE
Adım adım ileri
Bu âlemden içeri
On sekiz bin âlemi
Geçtim bir dag içinde
Yetmiş bin hicab geçtim
Gizli perdeler açtım
Ben dost ile buluştum
Gördüm bir dag içinde
Körler gibi görmedim
Söz gibi söyleşmedim
Musa gibi münâcât
Kildim bir dag içinde
Gökler gibi gürledim
Yerler gibi inledim
Sular gibi çağladım
Aktım bir dag içinde
Bir döşek döşemişler
Nur ile bezemişler
Dedim bu kimin ola
Sordum bir dag içinde
Ayrilmadım pirimden
Ayrilmadım şeyhimden
Aşktan bir kadeh aldım
İçtim bir dag içinde
Vardım ileri vardım
Levh'i elime aldım
Âyetlerin okudum
Yazdım bir dag içinde
Kalbten büyük dag olmaz
O Allah'a doyulmaz

Sohbetine kanılmaz
Erdim bir dag içinde
Açtim Kâbe kapisin
Duydum dostun kokusun
Erenlerin hepinin
Gördüm bir dag içinde
Yunus söyler gezerim
Dost iledir bazarım
O Allah'ın dîdârin
Gördün bir dag içinde
YUNUS EMRE
Ey aşk delisi olan
Ne kaldın perakende
Ol seni deli kilan
Gene sendedir sende
Dünya ahiret ol Hak
Yer gök doludur mutlak
Hiç gözlere görünmez
kim bilir ne nişanda
Ger meyhaneye vardım
Onsuz yer göremedim
Yine ona sataştım
Girdim ise külhanda
Her kim aradı cismin
Cisminde buldu hasmin
Ne dünya ahret ola
Ne assi ne ziyanda
Bir nicesine kaç der
Bir nicesine tut der
Kaçanla bile kaçır
Bile durur duranda
Bir nice kullarını
Giriftar eden oldur
Meded edüp irişen
Oldur gene zindanda
Aydurlar miskin Yunus
Niçin deli oldun sen

akil fikir kalmadi
İşbu sirri duyanda
YUNUS EMRE

Ben dost ile dost olmuşam
Kimseler dost olamaz bana
Münkirler bakip gülüşür
Selâm dahil vermez bana
Ben dost ile dost olayım
Ölmeden evvel öleyim
Bu cânî kurban vereyim
Dünya baki kalmaz bana
Ben âşiki bîçareyim
Baştan ayaga yareyim
Ben bir deli dîvâneyim
Akil da yâr olmaz bana
Terk eyledim cümle işi
Hak yoluna koydum başı
Dost yüzünü göreliden
Sabr ü karar olmaz bana
Aşk odu yakti canımı
Kimseler bilmez halimi
Seçmezem soldan sagımı
Namus u ar olmaz bana
Ey bîçâre âşık kimden
Korkar senin cânin aceb
Korktugun da dost olunca
Havf ile kâr olmaz bana
Bülbül oluban öterim
Daim oturup aglarım
Dahi kime yalvarayım
Hemen derman sensin bana
Sanmaniz beni deliyim
Dost bahçesi bülbülüym
Mevlânî kemter kuluyum
Kimse baha vermez bana
Bülbül oluban öterim
Dost bahçesinde biterim

Gül alirim gül satirim
Bagu bagban olmaz bana
Miskin Yunus nice diyem
Fâni cihani terk idem
yana yana Hakk'a gidem
Perde hicab olmaz bana
YUNUS EMRE

Her yârenler gelin görün
Ben yine oldum divâne
Ne dünüm dün ne günüm gün
Bir oddurur düştü câna
Dünyada dertsiz baş olmaz
Derd'olanin âhi dinmez
Yanar bu yüregın sönmez
Yaram erişmiştir câna
Bu dünya dönmüş zindana
Koydular bizi zindana
Zindanda gülmek mi olur
Aglayayim yana yana
Ben bir garipçe bülbülüm
Gülistanda gülem dedim
Avunam gülem dilerdim
Inlemem doldu cihana
Âşık Yunus bu dünyada
Kim güldü ki sen gülesin
Külli hep aglayi geçti
Kim geldi ise cihana
YUNUS EMRE

Aşk etegin tutmak gerek
Akibet zevâl olmaya
Aşktan okuyan bir elif
Kimseden sual olmaya
Aşk dedigin duyar isen
aşka candan uyar isen
aşk yoluna candir feda
Ana feda mal olmaya
Âriflerin nişan budur

Her gönölde hâzir ola
Kendisin teslim eyleye
Sözde kiyl ü kal olmaya
Görmezmisin sen ariyi
Her çiçekten balin alir
Sinek ile pervânenin
Yuvasinda bal olmaya
Asilzâdeler nişanin
Eger bilmek ister isen
Özü oğlan olursa da
Sözünde vebal olmaya
Dürrü gevher ister sen
Âriflere hizmet eyle
Câhit bin söz söyler ise
Mânâda miskal olmaya
Aşk yoluna girdin ise
Aşk neydigin bildin ise
Aşk yoluna mal nedir ki
Can dahi feda olmaya
Miskin Yunus aşk elinden
Zehr-i katil tiryak olmuş
Züht ü taat ilm ü amel
Bes aşksiz helâl olmaya
YUNUS EMRE

Ol kişinin yoktur yeri
İşbu cihan hayran ana
Demesin kim ben şadiyem
Ya şadilik kandan ana
Demesin kim Müslümanım
Calab emrine fermanım
Tutmaz ise Hak sözünü
Fayda yoktur dinden ana
Şeddat yaptı uçmagini
Girmeden aldı cânini
Bir dem aman verdirmedi
Yedi iklim tutan ana
Aytmasin çün gün dogar

Etim benim üşütmeye
Cün vücûdun delik değil
şu'le ermez günden ana
Ol kişi kim sagirdurur
Söyleme Hak sözün ana
Eger dersen zâyi olur
Nasip yoktur sözden ana
Er donunu giyübeni
Dogru yola gelmez ise
Cikarsin ol donun yoksa
Noksan erer dondan ana
Ol kişi kim yol eridir
Âşık gönüller yâridir
Bir söz diyem tutar ise
Yegdir şeker baldan ana
Yunus senin kulundurur
Belli bilesin sen anı
Ko söyleyenler söylesün
Ya ne pişer dilden

YUNUS EMRE

Bir imâret göster bana
Kim sonu vîran olmaya
Kazan şol mali kim senden
Ölünce geri kalmaya
Dökülüp kalinca malin
Ayriklar ala helâlin
Sender geri kalan malin
Sana faydasi olmaya
Ol malin kim Halil'indir
Hayirlara yelter seni
Ol malin kim Kaarun'undur
Sahibi rahat bulmaya
İsrâfil Sûr'unu ura
Daglar tepeler sürüle
Bir karınca sevabini
Bin Sûleyman veremeye
Bu dünya hep ıssız kala

altini mali döküle
Sebil olubani yata
Hiçbir sahib bulunmaya
Yunus Emre sen ölünce
Var yürü dogru yolunca
Dünyasini terk edenler
Yarin huzurda ölmeye
YUNUS EMER

Hoştur eger yürür isem
Aşk duna yana yana
Ben yanmadan nice olam
Cün aşk odu düştü cana
Aşk oduna yanar isem
Daha şirin gelir bana
Benim canim feda olsun
Bu aşk oduna atan
Canim aşkim külhanidir
Tenimden odini urur

19

Od birakacak külhana
Kamış suyu şeker ana
Ol dost ile bazarimiz
Filan demden beri degil
Sever idik mâşûkayi
Henüz gelmeden olhana
Bu işler tamam olinca
Halvet olur mâşûk ile
Âşik mâşûka varınca
Cümle varligi yok sana
Her nesne çig olicagiz
Od olmayınca pişmez ola
Benim dirligim çig idi
Aşk odu oldu bahane
Aşk sultani Tapduk'durur
Yunus kuldur ol kapuda
Gedâlara lûtfeylemek
Kâidedir bir Sultana

YUNUS EMRE

Ey âşiklar ey âşiklar
Aşk mezheb ü dindir bana
Gördü gözüm dost yüzünü
Yas kamu düğündür bana
Ey Padişah ey Padişah
Uş ben beni Verdim sana
genç ü hazinem kamusu
Sensin benim önden sona
Senden sana varur yolum
Senden seni söyler dilim
Ille sana ermez elim
Bu hikmete kaldım tana
Artık bana ben demeyem
Kimesneye sen demeyem
Bu kul ol sultan demeyem
Varuram ben senden yana
Evvel dahi bu aki u can
Senin ile asl -i mekân
Ahir yine sensin mekân
Uş varuram senden yana
Dost aşkına ulaşaldan
Dünya ahiret bir bana
Ezel ebed sorar isen
Dün ile bugünündür bana
Ben aşkindan ayrılmayam
Dergâhından irilmayam
Eger benden gider isem
Senin ile varam sana
Artık bize yas olmaya
Hiç gönlümüz pas tutmaya
Zîra Hak'tan gelen âvaz
Savulmaz düğündür bana
Ol dost bana virib idi
Yar dünyayı bir gör didi
Geldim gördüm hoş ârâyış
Seni seven kalmaz ana

Kullarina vâd eyledi
Yarin cennet verem didi
Ol dostlarin sevindigi
Yaranim bûgündür bana
Bu ah ile bu zâr ile
Bu hikmeti kim ne bile
Bilse dahi gelmez dile
Tuttum yüzüm senden yana
Sensin bana can ü cihan
Sensin bana genci nihan
Sendendürür assi ziyan
Ne iş gele benden bana
Yunus sana tuttu yüzün
Unuttu cümle kendözün
Cümle sana söyler sözün
Söz söyleten sensin

YUNUS EMRE

Bîmekânîm bu cihanda
Menzil ü duragim anda
Sultanim ki taht u tâcim
Hulle vü Buragim anda
deliyim pendî tutmazam
Degme yerlere gitmezem
İş bu sözü işitmezem
Velâkin kulagim anda
Sir sözü âşikâre denmez
Anda su oda göyünmez
Dün ü gün yanar söyünmez
Bu benim çeragim anda
Kim be bile ne kuşum ben
şol ay yüze tutaşim ben
Tâ ezelden sarhoşum ben
İçmişim ayigim anda
Bülbülüm ben öte geldim
Dilde menşur tuta geldim
Burda miskim sata geldim
Geyigim otlagim anda

Ben bu mülkü kildim cevân
Yedi kere urdum seyran
Muhammed muruna hayran
benim de mekânim anda
Mânsûr'um ben dara geldim
Yusuf'un pazara geldim
Arslanim şikâra geldim
Velâkin yatagini anda
Yunus çün bu fikre daldi
Cihani ardina saldi
Vallahi hoş lezzet aldı
Doymuştur damagim
YUNUS EMRE

Dosttan haber kim getürür
Srun seher yellerine
Bu ayriligin firaki
Yetişmesin kullarina
Bu ayriliklar firaki
Dünya kime kalur bâkî
Ol Padşah olup sakî
Kadeh sunar kullarina
Ol kadehin içi dolu
İçen andan olur deli
Ol şeyhimin talipleri
Bel baglamiş yollarina
Nefse karşı olan kişi
Durmaz akar gözü yaşı
Bunda nefse uyan kişi
Dalmaz keşer sularina
Keşer suyuna dalanlar
Ölmezden evvel ölenler
Nefsini düşma, bilenler
Konar Tûbâ dallarina
Tûbâ dalından uçanlar
Cennet kapisini açanlar
Aşkin şarabini içenler
Bakmaz dünya ballarina

Bîçare Yunus neylesün
Derdin kimlere söylesün
Her dem tefekkür eylesün
Bu dünyanın hallerine

YUNUS EMRE

İki cihan zindan ise
Gerek bana bostan ola
İmdi bana ne gam tasa
Cün inayet dosttan ola
Varam ol dosta kul olam
Her dem açılan gül olam
Hem söyleyemem bülbül olam
Duragim gülistan ola
Ol dost yüzün gördü gözüm
Erenlere toprak yüzüm
Dinleyene benim sözüm
Gerek şekeristan ola
Her dâvâdan geçen kişi
Hak'tan yana uçan kişi
Aşk şarabin içen kişi
Gâh sarhoş gâh mestan ola
Henüz iki cihan benim
Zindanda görür bu gözüm
Senin aşkınla bilişim
Gerek hassül-hasdan ola
Her dem yüzüm yere vuram
Allah'ima şükür kilam
Ben benliğim dosta verem
Ne dâvâ-yi destan ola
Kördür münafigin gözü
Yarin kara çıkar yüzü
Halkın bana aci sözü
Gerek şekeristan ola
Burda iken aç sen gözün
Der önüne kendi özün
Âşık Yunus şenin sözün
Âlemlere destan ola

YUNUS EMRE

Ne bahtilidir ol kişi kim
Okudugu Kur'an ola
Allah ana rahmet kila
Gönlü dolu îman ola
Her kimse kim Kur'an bilür
Allah ona rahmet kilur
Huri ana karşı gelür
Koltugunda ferman ola
Kur'an okuyan dervişe
Rahmet kila ol Padişah
Cennet verir baştan başa
Derviş iken Sultan ola
Kur'an oku sen ey gâfil
Hem bilesün burhan delil
Haşır günü sen şöyle bil
Sirat sana âsân ola
Kur'an oku sen ey velî
Sen terkeyle haram mali
Münker nekirin suâli
Tâ ki sana âsân ola
Kur'an okumayan kişi
Müşküldür anin her işi
şöyle gider yazi kişi
Hayran ü sergerden ola
Gerek yigit gerek koca
Kur'ani bilmez bir hece
Anin işi gündüz gece
Ey dirîga yaman ola
Her kim Kur'ani bilmedi
Sanki cihana gelmedi
Derdine derman bulmadi
Her işine pişman ola
Ey bîçare Yunus Emrem
Günahini an dembedem
Kur'an ile ol sen müdam
Afiv kilan Rahman

YUNUS EMRE

Anmaz misin sen şol günü

Cümlesi hep uryan ola

Ne ana ogula baka

Ne kardeşten derman ola

Daglar yerinden ayrıla

Gökler heybetten yarıla

Yıldızlar bendi kirila

Düşe yere perran ola

İsrâfil sûrunu ura

Hep mahlukat yerden tura

Dirillüben haşre vara

Kim kadi kim sultan ola

Mâlik Tamu'ya çağıra

Zebaniler saf saf dura

Korkusundan yer yarıla

Titreyüben hayran ola

Mâlik diye hey hey Tamu

Kiyâmeti gördük kamu

Âsileri getüreler

Girip anda püryan ola

Zebâniler omzun tuta

Götürüp Tamu'ya ata

Deri yanıp kemik tüte

Kati ulu feryad ola

Günahlarımız tartıla

Orda perdeler yırtıla

Bilmedigin günahların

Anda sana ayân olan

Yunus söyler işbu sözü

Kan yaş ile dolar gözü

Ol Hazret'e tuta yüzü

Yine derman ondan ola

YUNUS EMRE

Anmaz misin sen şol günû

Gözün nesne görmez ola

Düşe sûretin topraga

Dilin haber vermez ola
Cün Azrâil ine tuta
Assi kilmaz ana ata
Kimse doymaz o heybete
Halktan medet ermez ola
Oglan gider danişmana
Salâdir dosta düş mana
Sonra gelmeyin pişmana
Sana assi kilmaz ola
Evvel gele şu yuyucu
Ardınca şu su koyucu
İletip kefen sarici
Bunlar halin bilmez ola
Agaç ata bindireler
Sinden yana g"türeler
Yer altına indireler
Kimse artık görmez ola
Üç güne dek oturalar
Hep işini bitireler
şol dem dile getireler
Artık kimse anmaz ola
Miskin Yunus bu ögüdü
Sen sana versen yeg idi
Bu şimdiki mahlûkata
Ögüt assi kilmaz ola
YUNUS EMRE

Bir şâha kul olmak gerek
Hergiz ma'zul olmaz ola
Bir eşik yastanmak gerek
Kimse elden almaz ola
Bir kuş olup uçmak gerek
Bir kenara geçmek gerek
Bir şerbetten içmek gerek
İçenler ayılmaz ola
Cevik bahrî olmak gerek
Bir denize dalmak gerek
Bir gevher çıkarmak gerek

Hiç sarraflar bilmez ola
Bir bahçeye girmek gerek
Hoş teferrüç kılmak gerek
Bir gülü koklamak gerek
Hergiz ol gül solmaz ola
Bir toyu toylamak gerek
Bor soyu soylamak gerek
Bir sözü söylemek gerek
Melekler de bilmez ola
Kişi âşik olmak gerek
Mâsukunu bulmak gerek
Aşk oduna yanmak gerek
Ayrik oda yanmaz ola
Yunus imdi var tek otur

29

Yüzünü hazrete götür
Kendi gibi bir er getür
Hiç cihana gelmez
YUNUS EMRE

Benim ol aşk bahrîsi
Denizler hayran bana
Derya benim katremdür
Zerreler ummam bana
Kaf dagi zerrem degül
Ay u güneş bana kul
Haktır aslim şek degül
Mürşittir Kur'an bana
Cün dosta gider yolum
Mülk-i ezeldir ilim
Aşktan söyler bu dilim
Aşk oldu seyrân bana
Yogiken bu barigâh
Var idi ol padişah
Ah bu aşk elinden ah
Derd oldu derman bana
Adem yaratılmadan
Can kaliba düşmeden

şeytan lânet olmadan
aşk oldu seyran bana
Yaratıldı Mustafa
Yüzü gül gönlü safa
Ol kıldı bize vefa
Andandur ihsan bana
şerîat ehli irak
Eremez bu menzîle
Ben kuş dilün bilirüm
Söyler Süleyman bana
Yunus bu halk içinde
Eksiklidür Hakk bilür
Dîvanedür cagirir
Dervişlik bühtan bana
YUNUS EMRE

Hak müyesser ide varam
Güzel Kâbetullah sana
Bakuban hayranin olam
Güzel Kâbetullah sana
Kara donunu bürünür
Arşla beraber görünür
Sana varmayan yerünür
Güzel Kâbetullah sana
Gümüştan kapu açmuşlar
Mermer ile döşemişler
Altın kuşak kuşatmışlar
Güzel Kâbetullah sana
Kâbenin çevresü daglar
Âşik olmuş sular çağlar
Derviş Yunus durmaz aglar
Güzel Kâbetullah sana
YUNUS EMRE

Gönül nice dolana
Mâşukun bulmayınca
Kimse âşik mi olur
Gönülsüz kalmayınca
Gönüldür anan ani

Esir eyleyen seni
Kimi âzat eylersin
Sen âzat olmayınca
Boynu zencirli geldük
Key kati yesir olduk
Er nazar eylemedi
Halimiz bilmeyince
Bir yanından överler
Aylak nesne verürler
Bahasin ne bilesün
Sen satın almayınca
Yedi nişan gerektür
Hakikate erene
Sevdigü girmez ele
Sevdikler vermeyince
Dostu kanda bulasun
Sende durmak ile sen
Ol imaret eylemez
Sen vîran olmayınca
Sözü Yunus'tan işüt
Kibir kilma ögüt tut
Ol seni sora gelmez
Sen yavu varmayunca
YUNUS EMRE
Hakk'i nice bulasin
Hakk'a kul olmayınca
Erenler eşigine
Yaslanip yatmayınca
Issizlik u yabanda
Od mu bulunur anda
Kavi, taşi, çakmagi
Bir yerde olmayınca
Issizlikta kalma sen
Odunu söndürme sen
Odu nice bulasun
Ocaga vurmayınca
Bir bag ki viran ola

**İçi dikenli dola
Ayıtlamak neylesün
Od ile yanmayınca
Ol hakikat güneşi
Dogar vahdet burcundan
şûle vermez Yunus'a
Hicaplar kalkmayınca
YUNUS EMRE
Aşkın Aldı Benden Beni
Aşkın aldı benden beni
Bana seni gerek seni
Ben yanarım dün ü günü
Bana seni gerek seni
Ne varlığa sevinirim
Ne yokluğa yerinirim
Aşkın ile avunurum
Bana seni gerek seni
Aşkın aşıklar oldurur
Aşk denizine daldırır
Tecelli ile doldurur
Bana seni gerek seni
Aşkın şarabından içem
Mecnun olup dağa düşem
Sensin dünü gün endişem
Bana seni gerek seni
Sufilere sohbet gerek
Ahilere ahret gerek
Mecnunlara Leyla gerek
Bana seni gerek seni
Eğer beni öldüreler
Külüm göğe savuralar
Toprağım anda çağıra
Bana seni gerek seni
Cennet cennet dedikleri
Birkaç köşkle birkaç huri
İsteyene Ver anları
Bana seni gerek seni**

**Yunus'dürür benim adım
Gün geçtikçe artar odum
İki cihanda maksudum**

Bana seni gerek seni

YUNUS EMRE

Acep su yerde varm'ola

Soyle garip bencileyin

Bagri basli gozu yasli

Soyle garip bencileyin

Gezdim Urum ile Sami

Yukari Illeri kamu

Cok istedim bulamadim

Soyle garip bencileyin

Kimseler garip olmasin

Hasret oduna yanmasin

Hocam kimseler duymasin

Soyle garip bencileyin

Soyler dilim aglar gozum

Gariplere goynur ozum

Meger ki gokte yildizim

Soyle garip bencileyin

Nice bu dert ile yanam

Ecel ere bir gun olem

Meger ki sinimde bulam

Soyle garip bencileyin

Bir garip olmus diyeler

Uc gunden sonra duyalar

Soguk su ile yuyalar

Soyle garip bencileyin

Hey Emre'm Yunus bicare

Bulunmaz derdine care

Var imdi gez sardan sara

Soyle garip bencileyin

Yunus Emre

Agla gozum agla gayri

Gonul dost gider gelmez gayri

Ne gam bunda bana bin kez olsem

Orda olum olmaz olmezem gayri
Yansin canim yansin akin oduna
Aksin kanli yasim silmezem gayri
Beni irsad eden mursid-i kamil
Yeter bei el daha almazam gayri
Varligim yokluga degismisim ben
Bu gun cana basa kalmazam gayri
Fenadan bakiye goc eder olduk
Yoneldim sol yola donmezem gayri
Muhabbet bahrinin gavvasi oldum
Gerekmez ceyhun'a dalmazam gayri
Dilerim fazlindan ayrilmiyasın
Tanrı'm senden ozge sevmezem gayri
Soyle asik dilinden bunu YUNUS
Eger asik isem olmezem gayri
YUNUS EMRE

ARAYI ARAYI BULSAM

Arayi arayi, bulsam izini
izinin tozuna, sursem yuzumu
Hakk nasip eylese, gorsemin yuzunu
Ey sevdigim gonul arzular seni
Yitirdim o dostu, bilmem ne yanda
Sevgisi gonulde, muhabbet canda
Yarin mahser gunu, ulu divanda
Ey sevdigim gonul arzular seni
Yunus senin methin eder dillerde
Sevilirsin butun bu gonullerde
Aglayi aglayi gurbet ellerde
Ey sevdigim gonul arzular seni
Yunus Emre

Askin odu cigerimi
Yaka geldi, yaka gider
Garip basim bu sevdayi
Ceke geldi, ceke gider
Kar ettik firak canima
Asik oldum cananima
As zencirin dost boynuma

Taka geldi, taka gider
Sadiklar durur sozune
Gayri gorunmez gozune
Bu gozlerim dost yuzune
Baka geldi, baka gider
Bulbul eder ah-u figan
Hasret ile yandi bu can
Benim gonulcugum ey can
Hakk'a geldi Hak'a gider
Arada olmasin nasi
Onulmaz bagrimin basi
Gozlerimin kanli yasi
Aka geldi, aka gider
Miskin Yunus'un sozleri
Efgan eder bulbulleri
Dost bahcesinin gulleri
Koka geldi, koka gider
YUNUS EMRE

Ben bir acep ile geldim
Kimse halim bilmez benim
Ben soylerem, ben dinlerem
Kimse dilim bilmez benim
Benim dilim kus dilidir
Benim ilim dost ilidir
Ben bulbulum, dost gulumdur
Bilin, gulum solmaz benim
O dost, bana gelsin demis
Sundum kadeh, alsin demis
Aldim kadeh, ictim serap
Artik gonlum olmez benim
Ne durum var, ne duragim
Bir yerde yoktur kararim
Hakk'a munacat etmege
Belli yerim yoktur benim
Sor durdugum yeri bana
Gelirsene gosterem sana
Bir zerrece Hak'tan ayri

Gozum nesne gormez benim
Tur daginda bir tecelli
Gor Musa'ya neler kildi
YUNUS eydur Hak katinda
Sozum geri kalmaz benim
YUNUS EMRE
Ben dert ile ah ederdim
Derdim bana derman imis
Ister idim hasret ile
Dost yanimda pinhan imis
Nerde deyi fikrederdim
Goge bakip sukrederdim
Dost benim gonlum evinde
Tenim icinde can imis
Sanirdim kendim ayriyim
Dost ayridir, ben gayriyim
Beni bu hayale salan
Bu sifat-i hayvan imis
Insan sifati, kendi Hak
Insan durur Hak, dogru bak
Bu insanin suretine
Cumle alem hayran imis
Her kim o insani bile
Hayvan ise insan ola
Cumle yaratilmis kula
Insan dahi sultan imis
Tevhit imis cumle alem
Tevhidi bilendir adem
Bu tevhidi inkar eden
Oz canina dusman imis
Insan olan buldu Hakk'i
Meclis onun, odur saki
Hemen bu bicare YUNUS
Ask ile bil ayan imis
YUNUS EMRE
Ben yururum yana yana
Ask boyadi beni kana

Ne deliyem ne divane
Gel gor beni ask neyledi
Gah eserim yeller gibi
Gah tozarim yollar gibi
Gah akarim seller gibi
Gel gor beni ask neyledi
Akar sularin caglarim
Dertli cigerim daglarim
Seyhim anuban aglarim
Gel gor beni ask neyledi
Ya elim al kaldir beni
Ya vaslina erdir beni
Cok aglattin guldur beni
Gel gor beni ask neyledi
Ben yururum ilden ile
Seyh anarim dilden di le
Gurbette halim kim bile
Gel gor beni ask neyledi
Mecnun oluban yururum
O yari duste gorurum
Uyanip melul olurum
Gel gor beni ask neyledi
Miskin YUNUS bicareyim
Bastan ayaga yareyim
Dost ellinde avareyim
Gel gor beni ask neyledi
YUNUS EMRE

Benim burda kararim yok
Ben burdan gitmeye geldim
Bezirganim, metaim cok
Alana satmaya geldim
Ben gelmedim davi icin
Benim isim sevi icin
Gonuller dost evi icin
Gonuller yapmaya geldim
Dost esrigi deliligim
Asiklar bilir neligim

Devsiriben ikiligim
Birlige yetmeye geldim
O hocamdir, ben kuluyum
Dost bahcesi bulbuluyum
O hocamin bahcesine
Sad olup otmeye geldim
Burda bilis olan canlar
Orda bilisirler imis
Bilisiben hocam ile
Halim arzetmeye geldim
Siz YUNUS'tan sorun haber
Dost kanda ise anda var
Haber gel gor benden al
Ben onu gormeye geldim
YUNUS EMRE
GEL GIDELIM DOSTA GONUL
Bir karardan durmayalım
Gel gidelim dosta gonul
Hasretinden yanmayalım
Gel gidelim dosta gonul
Kilavuz ol gonul bana
Gel gidelim yardım yana
Canım kurbandır canana
Gel gidelim dosta gonul
Kara haberin almadan
Can bedenden ayrılmadan
Azrail bizi bulmadan
Gel gidelim dosta gonul
Gerçek murada varalım
Yarin hatirin soralım
Yunus Emre'yi alalım
Gel gidelim dosta gonul
Yunus Emre
Bu dünyadan gider olduk
Kalanlara selam olsun
Bizim için hayır dua
Kılanlara, selam olsun

Ecel buke belimizi
Soyletmeye dilimizi
Hasta iken halimizi
Soranlara, selam olsun
Tenim ortaya acila
Yakasiz gomlek bicile
Bizi bir asan vech-ile
Yunanlara, selam olsun
Azrail alir canimizi
Kurur damarda kanimiz
yuyacagin, kefenimiz
Saranlara, selam olsun
Sala verile kasdimiza
Gider olduk dostumuza
Namaz icin ustumuze
Duranlara, selam olsun
Dunyaya gelenler gider
Hergiz gelmez yola gider
Bizim halimizden haber
Soranlara, selam oolsun
Miskin YUNUS soyler sozun
Yas doldurmus iki gozun
Bizi bilmeyen ne bilsin
Bilenlere, selam olsun
YUNUS EMRE

CANIM KURBAN OLSUN
Canim kurban olsun senin yolunda
Adl guzel kendi guzel Muhammed
Gel sefaat eyle asi kuluna
Adl guzel kendi guzel Muhammed
Mumin olanlarln cektur cefasi
Ahirette cikar zevk-u safasl
Onsekiz bin alemin Mustafa'si
Adl guzel kendi guzel Muhammed
Yunus der cihani neylerem sensiz
Sen Hak peygambersin \$eyksiz gumansiz
Sana inanmayan gider imansiz

**Adl guzel kendi guzel Muhammed
Yunus Emre**

**Deniz oldu birkac kadeh, susasligim kanmaz benim
Iniltirerim kesilmez, gozum yasi dinmez benim
Gel varalim bizim ile, ki giresin bahcelere
Daim oter bulbulleri, gulistanim solmaz benim
Bizim ilin bahceleri, daim tazedir gulleri
Ma'muredurur bostanim, agyar gulum uzmez benim
Mansur kadehin nice kez ma'suka sundu elime
Dort yanimda od vurdular, kimse halim bilmez benim
Yana yana kul oluban sen ma'sukanin yolunda
Gunde bin kez yanar isem dosttan yuzum donmez benim
Canim askin kulungune Ferhat olup tuttum basim
Daim daglari keserim, Sirin'im hic sormaz benim
Yunus eydur, ey sultanim, askin ile yandi canim
Gel kilar isen dermanim, artik canim olmez benim**

YUNUS EMRE

**Divaneler, divaneler
Durun durun aska sela
Ask esrigi mestaneler
Durun durun aska sela
Mest-i elestler kandaksiz
Mestane mestler kanatsiz
Saki duruptur canaksiz
Durun durun aska sela
Merdaneler merdaneler
Erlik demi bu gundurur
Bas veruben can terkini
Vurun vurun aska sela
Ey nice hamle idelim
Isbu fenadan gidelim
Binin binin sevk atalim
Surun surun aska sela
Muhabbet yoluna girip
Asktan dava kilan kisi
Tan eylemis asiklara
Gorun gorun aska sela**

Akil ne bilir aski kim
Magrur oluptur aklina
Aski bu gun bu YUNUS'a
sorun sorun aska sela

YUNUS EMRE

Dunya umruna meyleni verme
Sen de kurtulmazsin ecel elinden
Ben filanim diye gogsunu germe
Sen de kurtulmazsin ecel elinden
Iskender de geldi alemi gezdi
Zaloglu Rustem'in tahtini bozdu
Yunus baligiyla deryayi yuzdu
O da kurtulmadi ecel elinden
Soyler dervis Yunus serveti SAMAN
Taci tahti aldi gitti Suleyman
Lokmanlar derdine olmadı derman
O da kurtulmadi ecel elinden

Yunus Emre

Ey bana iyi deyen adimi sufi koyan
Aceb sufi mi olur hirka ile tac giyen
Basima tac urundum halka sufi gorundum
Disima hirka giydim icim bir kuru kova
Bu dilim zikir soyler gonlum fesat fikreyler
Git boyle mi zikreyler Hakk'i ask ile seven
Gozum yolun gozetmez kulak isidir tutmaz
Dilim yerinde yatmaz da'viler kilar yalan
Yunus gumansiz bilir yalanci yolda kalir
Bir gun maksadin bulur gerceklik ile gelen

-Yunus Emre-

Ey yarenler, ey kardaslar
Ecel ere olum bir gun
Islerime pisman olup
Kendi ozume gelem bir gun
Yanlarima kona elim
Soz soylemez Ola dilim
Karsima gele amelim
Nettim ise gorem bir gun

Oglan diger danismanana
Seladir dostu dusmana
Sol dort tekbir namaz ile
Dahi tamam kilam bir gun
Bes karis bezdurur donum
Yilan ciyan yiye etim
Yil gece obrula sinim
Unutulup kalam bir gun
Basima dikeler hece
Ne erte bilem ne gece
Alemler umudu hoca
Sana ferman olam bir gun
YUNUS EMRE sen bu sozu
Dahi tamam etmemisin
Tek yuruyeyim neyleyim
Ustadima gelem bir gun
YUNUS EMRE
Gelin bir nazar eylen
Noldu cihan icinde
Niceler toprak oldu
Bu az zaman icinde
O taze guller soldu
Bulbuller otmez oldu
Ata, ana zar oldu
Kaldi zindan icinde
Canlari oda yandi
Kuzularin kurt aldi
Ardinca baka kaldi
Zar-u figan icinde
Ey nice yarenleri
Hasret kaldi canlari
Meger ki bulusalar
Yarin cinan icinde
O ipek don geyenler
Hic toz kondurmayanlar
Curuyup toprak olmus
Tenler kefen icinde

O gozler ve o kaslar
O inci gibi disler
O tenler ve o saclar
Yilan, ciyan icinde
Kamu curumus eller
O dudak ve o diller
O sevgili ogullar
Kalmis toprak icinde
Bu dunyaya inanma
Vefasin bulam sanma
Omrun veren ziyana
Cogu pisman icinde
Dunyayi bi-vefa bil
Ac gozunu yarag kil
Sen dahi olursun bil
Kalma guman icinde
Yunus soyle sozunu
Yavi kil kendozunu
Agardi-gor yuzunu
Koma firak icinde

YUNUS EMRE

GELIN EY KARDESLER GELIN

Gelin ey kardesler gelin
Bu menzil uzaga benzer
Nazar klldlm su dunyaya
Kurulmus tuzaga benzer
Bir Pir'in etegin tuttum
"Ana beni" deyip gittim
Nice yuzbin gunah ettim
Her biri de bir daga benzer
Cagla Dervis Yunus cagla
Sen ozunu Hakk'a bagla
Aglar isen haline agla
Erdem vefa yoga benzer
Yunus Emre
GELIN GIDELIM
Gelin gidelim,

Allah yoluna
Feryat edelim,
Allah yoluna
Bir yili bir gun
Gelecek o gun
Suregel yuzun,
Allah yoluna
Derdine dusme,
Yolundan sasma
Hic \$erlik kosma,
Allah yoluna
Yunus'un sozu,
KUI olmus ozu
Kanalar gozu,
Allah yoluna
Yunus Emre
Hak cihana doludur
Kimseler Hakk'i bilmez
Onu sen senden iste
O senden ayri olmaz
Dunyaya inanirsin
Rizka benimdir dersin
Nicin yalan soylersin
Cun sen dedigin olmaz
Ahret yavlak iraktir
Dogruluk key yaraktir
Ayrilik sarp firaktir
Hic varan geri gelmez
Dunyaya gelen gocer
Bir bir serbetin icer
Bu bir koprudur gecер
Cahiller onuilmez
Gelin tansik edelim
Isin kolayin tutalim
Sevelim sevillelim
Dunyaya kimse kalmaz
Yunus sozun anlarsan

**Manasini dinlemez
Sana bir dirlik gerek
Burda kimsen kalmaz**

YUNUS EMRE

**Ilim ilim bilmektir ilim kendin bilmektir
Sen kendini bilmezsen ya nice okumaktır
Okumaktan ma'ni ne kisi Hakk'i bilmektir
Cun okudun bilmezsin ha bir kuru emektir
Okudum bildim deme cok taat kildim deme
Eri Hak bilmez isen abes yere yelmektir
Dort kitabin ma'nisi tamamdir bir elifte
Sen elif dersin hoca ma'nisi ne demektir
Yunus Emre der hoca gerekse var bin hacca
Hepisinden iyice bir gonule girmektir
Yunus Emre**

**isbu gonul bir kaledir, akil icinde sultan
Bu gonul bir hazinedir, aski tutmus bekler ani.
Akil bastan basa urur, nazar gozden baka durur,
Akil gonul icre durur, ol uc haslet bekler ani.
Akil taht eyledi basi, soyle bilir her bir isi,
Dunya icre a^kil kisi, kimseye degmez ziyani.
Yunus Emre.**

**Sen burda garip mi geldin
Nicin aglarsin bulbul hey
Yorulup iz mi yanildin
Nicin aglarsin bulbul hey
Karli daglardan mi astin
Derin irmaklar mi gectin
Yarinden ayri mi dustun
Nicin aglarsin bulbul hey
Hey, ne yavuz inilersin
Benim derdim yenilersin
Dostu gormek mi dilersin
Nicin aglarsin bulbul hey
Kal'ali sehir mi yikildi
Ya nam-u arin mi kaldı
Gurbette yarin mi kaldı**

Nicin aglarsin bulbul hey
Gulistanlarda yaylarsin
Taze gulleri yiylarsin
Yavlak zarilik eylersin
Nicin aglarsin bulbul hey
Uykudan gozum uyandi
Uyandi kana boyandi
Yandi sol yuregim yandi
Nicin aglarsin bulbul hey
Neoldu su Yunus'a noldu
Askin deryasina daldi
Yine baharistan oldu
Nicin aglarsin bulbul hey
YUNUS EMRE

\$OL CENNETİN IRMAKLARI

\$ol cennetin irmaklari
Akar Allah deyu deyu
Cikmis islam bulbulleri
Oter Allah deyu deyu
Aydan aydindir yuzleri
\$ekerden tatli sozleri
Cennette huri kizlari
Gezer Allah deyu deyu
Yunus Emre var yarina
Koma bugunu yarina
Yarin Hakk'in divanina
Cikam Allah deyu deyu
Yunus Emre

Tasdin yine deli gonul
Sular gibi caglar misin
Aktin yine kanli yasim
Yollarimi baglar misin
Nidem elim ermez yare
Bulunmaz, derdime care
Oldum ilimden avare
Beni bunda egler misin
Yavi kildim ben yoldasi

Onulmaz bagrimin basi
Gozlerimin kanli yasi
Irmak olup caglar misin
Ben toprak oldum yoluna
Sen asiri gozedirsin
Su karsima gogus gerip
Tas bagirli daglar misin
Harami gibi yoluma
Arkuru inen karli dag
Ben yarimden ayri dustum
Sen yolumu baglar misin
Karli daglarin basinda
Salkim salkim olan bulut
Sacin cozip benim icun
Yasin yasin aglar misin
Esridi YUNUS'un cani
Yoldayim, illerim hani
YUNUS duste gordu seni
Sayru musun, saglar misin
YUNUS EMRE

Yok yere gecirdim gunu
Ah nideyim omrum seni
Seninle olmadim gani
Ah nideyim omrum seni
Geldim ve gectim bilmedim
Aglayip gussa yemedim
Senden ayrilam de medim
Ah nideyim omrum seni
Hayrim serim yazilacak
Omrum ipi uzulecek
Suret benden bozulacak
Ah nideyim omrum seni
Gidip geri gelmiyesin
Gelip beni bulmayasin
Bu benligi sermayesin
Ah nideyim omrum seni
Hani sana guvendigim

**Guveniben yuvandigim
Kaldi kulli kazandigim
Ah nideyim omrum seni
Miskin YUNUS gideceksin
Acep sefer edeceksin
Hasret ile kalacaksin
Ah nideyim omrum seni
YUNUS EMRE**
